

ပျဉ်းမင်း

အချစ်ကို စောင့်ဆိုင်းခြင်း

တစ်ခါတစ်ခါမှာ အချစ်က မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာသလို . . .

တစ်ခါ တစ်ခါကျတော့ အချစ်ရောက်လာဖို့ အချိန်တစ်ခုကို စောင့်ရတယ်။

အမှောင်ထုက သူမခန္ဓာကိုယ်ကို တဖြည်းဖြည်း ဝါးမျိုနေသည်။ သို့သော် သူမက ထိုအမှောင်ကို လွန်ဆန်ရုန်းကန်နေသည်။ အမှောင်နှင့် သူမ လွန်ဆွဲပွဲက ကြာရှည်လွန်းလှသည်။ နောက်ဆုံးတော့ အမှောင်ကို သူမအနိုင်ရကာ သူမမျက်လုံးထဲကို အလင်းရောင်တစ်စွန်းတစ်စဝင် ရောက်လာသည်။

အား . . .လင်းလိုက်တာ။ အလင်းက သူမကိုလန့်စေသည်။ သူမ မျက်လုံးတွေကို ဖျတ်ခနဲ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုခဏမှာ မသိခြင်းတွေက သူမကို လွှမ်းမိုးအုပ်ဆိုင်းသွားသည်။

သူမကို ဝိုင်းကြည့်နေသော မျက်နှာတွေကို သူမ မသိ။ သူမ ရောက်နေသောနေရာကို သူမ မသိ။ သူမ ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲဆိုတာလည်း မသိ။ ယုတ်စွာအဆုံး သူမဘယ်သူလဲဆိုတာတောင် သူမ မသိချေ။

သို့သော် အသံတွေကို သူမ ကောင်းကောင်း ကြားနေရသည်။

“နှစ်သစ်ကူးမှာ ဒီလိုချစ်သူမျိုးတစ်ယောက်ရှိတာ အရမ်းကံကောင်းတာပေါ့”

“မင်းချစ်သူက မင်းကို တော်တော်ချစ်တာပဲ၊ သူမင်းကို တစ်ချိန်လုံး
ဂရုစိုက်နေတယ်”

သူမ နားမလည်နိုင်သောစကားများ . . .။

ထိုအခိုက်မှာ မျက်နှာတစ်ခုက သူမမျက်နှာပေါ် စီးမိုးလာသည် ။

ကောင်လေးတစ်ယောက်က သူမကို နက်ရှိုင်းသော မျက်ဝန်းများ ဖြင့်
စိုက်ကြည့်နေသည် ။

ပြီးတော့ သူမနားကပ်ပြီး တိုးတိုးလေးပြောပြသည် ။

“ကူး . . .ကိုယ်က ကူးချစ်သူလေ . . .”

သူမ ထိုကောင်လေးကိုမသိပါ။ သို့သော် ထိုကောင်လေးရဲ့ မျက်လုံး
တွေကို ခံစားယုံကြည်စွာ အဲဒါအမှန်ပဲဟု ယူဆလိုက်မိပါသည် ။

★